

Але, на мою думку, крім ОСКІ потрібно залишити і стандартний випускний іспит, де студент має змогу показати навички клінічного мислення, основи диференційної діагностики, лікування і профілактики захворювань не обмежуючи відповіді відповідно до листка оцінювання. Також при спілкуванні зі стандартизованим пацієнтом, студент не може бачити пацієнта в цілому, не може відпрацювати певні практичні навички, оскільки пацієнт запрограмований на конкретне завдання, яке було поставлене перед ним.

Отже, ОСКІ, як складова єдиного державного кваліфікаційного іспиту (ЄДКІ) є хорошим проєктом у ВНЗ, для підготовки майбутніх лікарів до практичних навичок, бо перевіряє не лише практичні навички студента, здобуті під час навчання (уміння проводити медичні маніпуляції та спілкуватися з пацієнтами), а і психологічну готовність майбутнього лікаря допомагати людям, застосовуючи отримані теоретичні знання, але його не можна використовувати, як єдиний метод оцінювання випускників.

Список використаних джерел

1. <https://moz.gov.ua/etapi-edki>
2. <https://eu.docs.wps.com/l/sIAi4yrpHosypkAY>
3. [https://www.vnmu.edu.ua/downloads/pdf/tezy_dopovid\(2020\).pdf](https://www.vnmu.edu.ua/downloads/pdf/tezy_dopovid(2020).pdf)

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДИК В ТЕМАТИЦІ З ГРУДНОГО ВИГОДОВУВАННЯ.

Нечитайло Д.Ю.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Реформування вищої медичної освіти та обмеження, спричинені світовою пандемією вимагають пошуку нових методик для підготовки студентів, які були би професійно компетентними. На жаль, останнім часом спостерігається тенденція до зниження рівня володіння практичними навичками серед випускників. Вагомою проблемою, яка призводить до погіршення освоєння методів обстеження пацієнта, є скорочення годин із дисципліни, а також перепони щодо контакту з пацієнтами біля ліжка хворого, серед яких як і сама відмова пацієнта, так і нинішня епідеміологічна ситуація. Особливо гостро стоїть питання практичної роботи з дітьми та їхніми батьками, адже дотримання всіх протиепідемічних заходів у педіатричній практиці стоїть особливо гостро. З метою подолання цих труднощів, нами був розроблений алгоритм проведення практичного заняття з використанням сучасних тенденцій симуляційної медицини на тему заняття

«Грудне вигодовування». Актуальність теми важко переоцінити, зважаючи на те, що ВООЗ та багато інших світових організацій акцентують прицільну увагу на важливості виключно грудного вигодовування дітей із моменту народження та до 6 місяців включно.

Заняття побудоване на декількох прописаних клінічних ситуаціях, коли молоді та недосвідчені батьки звертаються до педіатра із запитаннями та певними проблемами, пов'язаними із труднощами грудного вигодовування. У сценаріях детально прописані ролі батьків та інструкція для студента, що виконує роль консультанта. Розподіл ролей відбувається рандомно; запитання, що прописані стосуються виключно матеріалів заняття, які студенти повинні самостійно опрацювати вдома, вони є доступними на дистанційному сервері освіти. Після короткого ознайомлення із клінічною ситуацією та власними ролями, студентам надається 10 хвилин на виконання поставленого перед ними завдання. Суть полягає не лише в усній розмові та наданні відповідей із дотриманням правил етики та деонтології, проте в рольовій грі присутній також манекен новонародженої дитини. Студенту, що виконує роль лікаря необхідно продемонструвати практичні навички з правильного прикладання дитини до грудей та можливих позицій для грудного вигодовування та інших деталей, про які питають «батьки».

Після завершення консультації або за таймінгом, проводиться детальний дебрифінг. Студенти, які брали безпосередню участь, можуть висловити свої почуття та враження, зазначити, що їм сподобалося або що б вони хотіли змінити у власних діях. У подальшому до дискусії долучається й решта групи та викладач, проте з обов'язковим дотриманням правила доброзичливості та конструктивності коментарів.

У кінці кожної пари в пропонуваному форматі ми проводили усне опитування студентів щодо того, чи зможуть вони використати отримані знання в реальному житті. Ствердну відповідь щодо бажання вигодовувати грудьми власну дитину або заохочувати до цього дружину дали понад 90 % студентів. Також переважна більшість студентів відповіли ствердно (понад 85 %), що зможуть пояснити друзям чи знайомим основні принципи та переваги грудного вигодовування.

Висновки. У результаті проведених нами занять у симуляційному форматі на тему «грудне вигодовування», ми можемо зазначити, що, на нашу думку, це чудова альтернатива практиці в період пандемії та значних обмежень щодо контактів студентів із дітьми та їхніми батьками. Імітація справжніх консультацій згідно з прописаним сценарієм дає змогу студентам не лише закріпити прочитану інформацію на практиці, проте і вдосконалювати свої комунікативні навички з дотриманням позиції етики та

деонтології. А позитивні враження та відгуки про бажання використовувати отримані знання та вміння на практиці стимулюють до розробки та вдосконалення ігрових методик на майбутнє.

Однією з вкрай важливих тем, що включені в програму студентів 3-го курсу спеціальність «Медицина».

Список використаних джерел

1. French H.M, Hales R.L. Neonatology faculty development using simulation. *Seminars in Perinatology*. 2016;40(7):455–465. <https://doi.org/10.1053/j.semperi.2016.08.006>
2. Корда М.М. Симуляційне навчання в медицині — складова частина в процесі підготовки лікаря-спеціаліста /М. М. Корда, А. Г. Шульгай, С. Й. Запорожан, М. Ю. Крицак // *Медична освіта*. — 2016. — № 4. — С.17–20. doi: 10.11603/me.2414–5998.2016.4.7302.
3. Ілащук Т.О. Симуляційні технології навчання при вивченні пропедевтики внутрішніх хвороб / Т. О. Ілащук, Л. В. Мікулець // *Медична освіта*. — 2017. — № 2. — С.9–11. doi: 10.11603/me.2414–5998.2017.2.7882
4. Ільченко С. І., Мишина Н. В., Єфанова А. О. Стан домінуючих мотивів навчання студентів на кафедрі пропедевтики педіатрії // *Здоров'єребенка*. 2017. — № 12. — С.188–192. doi: 10.22141/2224–0551.12.2.2017.99779.

ДОСВІД РОЗРОБКИ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ СТАНЦІЇ СЕРЦЕВО-ЛЕГЕНЕВОЇ РЕАНІМАЦІЇ НА ОБ'ЄКТИВНОМУ СТРУКТУРОВАНОМУ КЛІНІЧНОМУ ІСПИТІ

Нечитайло О.Ю.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Якісна вища медична освіта в Україні є запорукою повноцінного функціонування системи охорони здоров'я. Тенденції сьогодення спонукають до розвитку та реформування не лише самого процесу викладання, проте й методів контролю знань випускників. Комплексний державний іспит, який традиційно складають студенти 6-го курсу медичних ЗВО має цілу низку недоліків та не є досконалим за своєю структурою. Усе більшого поширення в Україні набуває об'єктивний структурований клінічний іспит, що спрямований підвищити ефективність та неупередженість контролю знань випускників.

Уперше метод оцінювання лікарів із застосуванням ОСКІ був проведений у 1972 р. Роналдом Харденом та описаний у літературі в 1975 р. За 45 років застосування методологія проведення ОСКІ зазнала суттєвих